

D I X I E

spolek přátel jižanského rocku
confederacy of the friends of southern rock

792 01 Bruntál Czechoslovakia

DIXIE
spolek přátel
jižanského rocku
Bruntál

MOTTO: Být jižanem je dar od Boha.

část první

Přátelé,

předkládáme Vám první část story o nejslavnější jižanské kapele všech dob. V několika dílech, které budou vycházet dle možností a času. Vám představíme zatím v nejlepší podobě, kterou vlastnime, necelých dvacet bouřlivých let historie této skupiny. Tímto malým dílkem chceme vzdát hold kapele, která nás vždy dostane do varu, kdykoliv se náš spolek DIXIE sejde k "pivním" a "pracovním" schůzkám. Rovněž vedení spolku upřímně děkuje našemu členu JINDŘICHU VOBOŘILOVI, který jako překladatel má velkou zásluhu na vzniku tohoto bulletinu.

Za všechny

prezident

místoprezident

LYNYRD SKYNYRD - STALE ŽIJÍCÍ LEGENDA

Oblast amerického jihu je po všech stránkách velmi svérázná. Přečasná a rozmanitá krajina a stejní jsou i její obyvatelé a jejich kultura. Obrovská škála hudebních stylů, počínající otročskými modlitbami až po dnešní blue wave. Tady se narodil jazz, blues, country, boogie, rock and roll a desítky vedlejších produktů těchto základních forem.

Názory na tuto oblast jsou zcela protichůdné. Yankee, když slyší o jihu, odplivne si a začne vrčet něco o chrapounech. Čtenář, který právě dočetl slavný román Jih proti severu, se naopak obdivuje uhlazenosti a gentlemanství.

Jižanský rock - to je vůbec kapitola sama pro sebe. Obvykle se dá lehce poznat na první poslech. Smutná, krásná, dalo by se říci přímo slovanská melodika. Tady je dobře připomenout kolik jenom v samotném Texasu žije českých komunit. Hrají zde spolu potomci Holanďanů, Francouzů, Irů, ale taky Češi a Poláci. Už ta pestrá směsice jmen hovoří za vše. Van Zant, Lenoir, Les Dudek, Dave Hubek. Ještě do nedávna zde působily i přísně segregované černošské kapely. Dnešní situace je už jiná. Bílý i černý prvek v kultuře se už tak sžil, že po pouhém poslechu je dnes již těžko rozoznateľný. Příkladem budiž třeba Fabulous Thunderbirds, Omar + Howlers, nebo kytarový styl nebožtíka S. Ray Vuughana.

Komunistické sdělovací prostředky systematicky bránily průniku informací, byť jen kulturních, do srdcí našich hudebních fanoušků. Když k nám náhodou dorazil americký film, tak jen s politickým nebo rasovým podtextem. Život obvyčejného amerického člověka si nikdo z našich mladých lidí nedovedl představit. Z hudby se k nám dostala pouze ta nezávadná odnož disco-music a funkky. U nás se americká hudba dala hrát pouze formou revivalu, to jest třeba jako to dělal Classic Rock and Roll nebo spousta jazzmanů, následky si ovšem každý musel přičíst sám.

Když dnes člověk řekne ve společnosti mladých rockových fanoušků, že Lynyrd Skynyrd je jedna z nejslavnějších a nejúspěšnějších rockových kapel všech dob, obvykle jenom otevřou ústa a budou se ironicky ptát, jak je možné, že o ní dosud neslyšeli. Obvykle znají od svých rodičů Beatles, maximálně ještě Rolling Stones a potom několik heavy metalových kapel posledních let, které jim laskavě předhodily komunistické sdělovací prostředky, aby odpoutaly jejich pozornost od neúspěchů v budování socialismu u nás. Dluh v informovanosti několika generací mladých lidí je obrovitý. Dnešní mladík zalistuje například Vlčkovou encyklopedií "Rock 2000" a namátkou nalistuje americkou rockovou skupinu, jejíž alba, jak se dočte, jsou počínaje pátým všechna platinová nebo dokonce diamantová. Takových tam najde potom ještě několik desítek. Jeho zmatek v duši je dokonalý a jde vyhledat staršího, zkušenějšího kamaráda, aby mu něco o těchto kapelách řekl. U staršího kamaráda není obvykle situace o mnoho lepší. A tak jako jediní misionáři byli schopni podat informace muzikanti našich rockových kapel a ti zároveň často poskytovali jako jediní i nahrávky těchto u nás neznámých amerických kapel.

Když se dnes zeptáš kteréhokoliv našeho "jižanského" muzikanta, která z jižanských kapel ovlivnila nejvíc jeho hudební myšlení a citění, drtivá většina uvede právě Lynyrd Skynyrd a Ronnieho Van Zanta. Proto je dnes tak důležité dovědět se něco z historie této jedné z nejkritizovanějších a zároveň komerčně nejúspěšnějších rock and rollových kapel všech dob.

Když letadlo, které si Lynyrd Skynyrd pronajali na své americké turné, padalo dne 20. 10. 1977 přes bažiny u Gillsburgu ve státě Mississippi, naznačovalo to pravděpodobný konec této nejúspěšnější jižanské kapely, která se za patami Allman Brothers Bandu objevila. Písně Allmanů měly občas countryový nádech, většinou i otevřené a dlouhé konce s charakterem volných jam session. Lynyrd Skynyrd k tomu přidali pevnou stavbu svých písní a hardrockové ostrůvky. To všechno zářilo brilantní osobností autora a zpěváka Ronnieho Van Zanta, žhavé, pevné a těsné aranžmá a tříkytarový nápor Garryho Rossingtona, Allena Collinse a Eda Kinga /později Steva Gainese/, to byly hlavní devizy této kapely, k tomu ještě podporované maniakální šlapající rytmickou sekcí s Leonem Wilkensonem na basu, Artimusem Pylem za bicími a Billy Powellem za klavírem.

Nejbližších pět let po svém vzniku hřměli po Státech, provokovali rvačky, které jim nakonec dobře vydělávaly svou publicitou, představovali pekelnou náchylnost k whisky, ženám, pistolím a drogám a nabírali s sebou příznivce a následovníky doslova po legiích. Ještě při těch všech šílenstvích se věnují Lynyrd Skynyrd nepřetržitěmu maratónu koncertů, který čítal třista kalendářních termínů do roka. Na druhé straně byli tito lidé schopni velkého lyricismu a vyjádření citů a citlivosti, jak je zřejmé třeba z obsahu textu jejich hymny "Free Bird" - Van Zantova a Collinsova emocionálního požehnání života Duane Allmana, klasika rockové kytary. Kromě toho tu jsou další příklady těchto vlastností, křiklavě antipistolnická píseň "Saturday Night Special" a protidrogová "The Needle and The Spoon" a "That Smell".

Ačkoliv správně chápeme Lynyrd Skynyrd jako volné žijící hardrockovou kapelu, jejich hudba je navzdory tomu velmi silná a pevně strukturovaná. Občas se objevuje ochablost, občas zase přebytek energie - to mají společně všechny tříkytarové kapely. Otázka tříkytarových kapel je vůbec pikantní, hlavně pro nás - Evropany. Kdykoli na toto téma přijde řeč, většina laiků řekne: Podívejte se na Hendrixe, Cream, Who a další, kolik se dá nadělat práce s jedinou kytarou. V tom je velká pravda. Je tu však otázka aranžmá. To musí být vkusné, citlivé, těsné a semknuté, aby skladba nepůsobila na posluchače "překytarovaně" a přitom šlapala. To je vše otázka přístupu. V kapele mohou spolupůsobit tři vynikající kytaristé, přesto může výsledný efekt být katastrofální. Kapela může hrát nesourodě, nevyváženě a to proto, že ani jeden z kytaristů neumí hrát takzvané "na kolektiv". Tady musí platit naprostá ukázněnost, jako to vidíme přímo v geniální podobě na muzice Lynyrd Skynyrd, Molly Hatchet, Outlaws, Charlie Daniels Bandu, nejtypičtějších představitelů jižanského rocku.

U Lynyrd Skynyrd se tři kytaristi odlišovali zřetelně svými party, ačkoli někdy se při jejich fenomenální hře nedalo přesně určit, kdo a co hraje, protože byli adaptabilní a schopní proměnit vnitřního uspořádání sekce. Rozhodovali se vždy se zřetelem na sound celé kapely a jejich citění šlo přímo z útrob. Místo dlouhých, samolibých pasáží, byla jejich sóla obyčejně zhuštěna, harmonické linky byly krásně vzduté a to doplňoval odsýpající rytmus, mistrovská dynamika a překrásný tón. Výborně ovládající oblast blues-rocku, vytvořili Lynyrd Skynyrd vlastní zvuk s mistrovstvím, aneb jak říká basista Leon Wilkeson " umění složitě jednoduchosti".

Jejich jedinečné spojení uspokojuje diváky i kritiky a to se dá přeložit už jen jako " platina". Z každého z jejich sedmi alb se prodalo nejméně jeden milión kusů / pět jich bylo multiplatinových/, zatím co osmé bylo zlaté / půl miliónu prodaných kusů /. Pro srovnání - slavní Allman Brothers vyprodukovali šest zlatých LP desek, ale žádnou platinovou. Do konce roku 1987 bylo prodáno přes patnáct miliónů LP desek Lynyrd Skynyrd.

V době havárie letadla byla kapela na svém komerčním a uměleckém vrcholu. Koncertovala s úporností až fanatickou, neúprosně vyprodávala sály a stadiony po celé Americe, Evropě a Japonsku. Nešťastná náhoda probodla a zastavila srdce Lynyrd Skynyrd. Zahynul Ronnie Van Zant, Steve Gaines, jeho sestra, jinak členka doprovodného sboru, Cassie. Obchodní situace a stav v této chvíli začali na pozůstalých členech kapely páchat doslovné bezpráví. Pozůstali - tedy Rossington, Collins, Wilkeson, Pyle, Powell prohlašují Lynyrd Skynyrd za mrtvou kapelu a stahují se do ústraní, aby se vyléčili se svých bolestí.

Fanouškové kapely odmítají jakkoli rozpuštění Lynyrd Skynyrd a v lednu 1979 je několik relativně šťastných fans odměněno jednorázovým setkáním pozůstalých na Charlie Daniels Volunteer, Jam Van Nashville. Vystoupení bylo prezentováno jako rozžehnutí se s bývalými kolegy a když se krátce na to sformoval Rossington Collins Band, vypadalo to, že Lynyrd Skynyrd opravdu skončili.

Jejich muzika ale neumřela a byla vydána další alba. Šesté nahrávané pro MCA po čas jejich kariéry a dvě byla posmrtná - First and Last /1978/ a Gold + Platinum /1979/. Prodej pokračoval dobře, protože starší příznivci odkládali ochrané kopie a kupovali desky nové a noví fanouškové objevovali Lynyrd Skynyrd přes rádio, kde zněly jejich hity Sweet Home Alabama a Free Bird.

Nejoddanější fandové nepřestávali ale doufat, že kapela jednou opět vyjede. Na podzim roku 1987 se jejich sen aspoň na chvíli naplnil. Bylo to deset let po nešťastné havárii. Pozůstali vyjeli na turné spolu s Edem Kingem, původním třetím kytaristou kapely a Randallem Hallem, nahrazujícím na invalidní vozík upoutaného Allena Collinse. Nastoupili společně triumfální turné po třiceti amerických městech, prezentované jako pomník kapale a jejím fanouškům. Johnny Van Zant, působící jako sólista s vlastní kapelou, převzal jako zpěvák nezáviděníhodnou roli svého velkého bratra velmi úspěšně. Odezva na turné kapelu úplně ochromila a předčila i nejjantastnější očekávání. Fanoušci v úplném delíriu

naplnili amfiteátry po celé zemi, bez starostí o budoucnost kapely, která byla tímto už jasná. Nové album "Legend" sestávající se většinou z "B" stran jejich singlů, bylo vydáno současně se začátkem turné Lynyrd Skynyrd. Už od počátku naznačovalo, že by se mohlo zařadit mezi zlaté desky. Je tedy správné když se naši rockoví fanoušci prostřednictvím tohoto malého elaborátu seznámí i s historií kapely a některými příhodami, které jí na její dráze provázely.

Zde zatím ukončíme první část téhle story s tím, že druhý díl vyjde po shlédnutí koncertu Lynyrd Skynyrd v Německu, na který se spolek Dixie usilovně připravuje.

L Y N Y R D S K Y N Y R D

Special Thanks To Our Numerous Friends who helped make this Album possible: Naming Only a Few...

...Tom Dowd, Kurt Berge, Charles Dye, Mike Spring, Trevor Fletcher, Joe Osborne, John Hornyak, August Recording Studios, Florida Productions, Criteria Recording Studios, Muscote Shoals Studio, Ardent Studio, Al Kooper, Rodney Mills, Craig Quesnel, "Big Lou," Ken Vickers, Don Lester, Lacy Van Zant, "Sister" Van Zant, Bernice Rossington, Mary Powell, Eva Strunk, Jimmy Johnson, Kevin Elson, Ann R. Thompson, Clayton Johnson, Peavy Electronics, John Ryan, Larkin and Leila Collins, Karen Johann, Chicago Kid Productions, Andy McKaie and Bruce Resnikoff.

ALSO AVAILABLE ON MCA COMPACT DISCS, CASSETTES AND ALBUMS

SECOND HELPING

**PRONOUNCED
LEH-NERD SKIN-NERD**

**ONE MORE FOR
FROM THE ROAD**

STREET SURVIVORS

**GIMME BACK
MY BULLETS**

NUTHIN' FANCY

**SKYNYRD'S FIRST...
AND LAST**

GOLD AND PLATINUM

